

(своя род), като не дава големо внимание на жертвите. Върха на бждащето е толкова желан, че и сам да би останал в настъплението генерала, не би си спомнил за жертвите, ако се видеше на билото му. Както при атака генералът и войникът обичат всичко, което им помага да спечелят сражението, а мразят всичко, което им пречи, така, в настъплението към вечността, тварите любят своите съпътници, а мразят разбойниците — пречките.

Любов към бждащето на рода ето най-силната и единствено истинска любов на земята. Тя е толкова силна, че е безумна до степен на несъзнателна. Само усилията към вечността са единствената любов и то към вечността на собствения си кръвен род, а всичко останало, което хората наричат любов е само проява на тая първата и едина любов.

Така схващана любовта е любов към бждащето на рода, в който индивидът има възможност да се развива и претъпява напред. Ако това сме могли да поясним на читателя, лесно е вече да разберем същността на всека любов: полова, родителска, синовна, религиозна, любов към призванието, любов към отечеството, към героите за свободата ни и т. н.

Половата любов не е такава, каквато се пише по романи, песни, приказки. Иванка не люби цел живот Стоян, ни Стоян Иванка. Жената майка Стояна за да вземе мъж от него, и Стоян иска Иванка за да вземе жена от нея. Тъй те стават майка и баща. Или: да слоят себе си за да продължат чрез поколения път на рода към вечността. В този момент от живота си те се обичат истински.

Ако една жена можеше да обича само един мъж през живота си, ако любовта беше до гроб, както обичат да си казват любовниците, немаше да има изневера, човек не щеше да залюбва сто пъти през живота си. Нито жената, нито мъжа любят само един път! И двамата са склонни към изневера! Нема честен мъж и честна жена. При здрава вяра това по възможно, но и там все пак се намират причини да се извини изневеряването,

Коя жена или кой мъж се е заслепил през целия си живот само в съпруга си или съпругата си? До колкото не ни лъже паметта некой си учен поддържа, че мъжа и жената се любят до като се постигнат полово. Ако и да не е това съвсем верно, все пак ни приближава до истината. Това е вярно за ония създания, които през индивидуалния си живот само един път се оплодяват, един път раждат и умират. Но и при тях това може да се отрече. Никога едно цвете не може да обича друго цвете; то съвсем не знае от где